

Een ridderorde...

Het is jaren geleden. Ik was in het oosten van ons land getuige van een expositie over een agrarische prestatie in een klein dorp. Boven de expositie hing een groot bord met de tekst 'Waarmee een klein dorp groot kan zijn'.

Daar moest ik even aan terugdenken tijdens de opening van ons nieuwe dorps huis. Wat een metamorfose in overtreffende trap! 't Is gewoon ongelooflijk wat mensen hebben gepresteerd. Wethouder Herwil van Gelder merkte in zijn openingstoespraak nogal nadrukkelijk op dat het dorps huis van en voor ons allen is. Hij noemde dat een boodschap voor de hele gemeenschap. Voorzitter Annelies Borchert, deze keer niet in haar werkpak maar stemmig gekleed, opende het feestelijke gebeuren in een muzikale sfeer, bewerkstelligd door de draaiorgel muziek van Steve en Stefan Holleman.

Terugkerend naar mijn opmerking over de metamorfose moet ik toch opmerken dat zo veel mensen soms heel veel, en soms minder veel uren, wat zeg ik, dagen en weken gezwoegd hebben om het uiteindelijke kostbare resultaat te verkrijgen. Alleen daarom al hebben bestuur en andere medewerkers de grootst mogelijke complimenten verdiend. Voor de zoveelste keer in mijn leven moest ik denken aan al die mensen die nooit een ridderorde zullen krijgen maar die wel verdienen.

We kunnen in ons dorp biljarten (wat een biljartzaal!), klaverjassen, samen eten, zangrepetities houden, toneeluitvoeringen brengen en tal van andere activiteiten doen. En niet te vergeten een heel mooie bed & breakfast.

Bijzonder leuk was dat de officiële opening mede verricht werd door ons aller Mineke. Dat zal haar heel erg goed doen. Ja, wat een paar jaar geleden nog door velen voor onmogelijk werd gehouden en soms als een luchtkasteel werd beschouwd is helemaal werkelijkheid geworden. Als we het willen dan kan een klein dorp soms heel groot zijn.